

lige det modsatte af det, man havde tilsigtet; thi Produktion og Handel var saa nøje knyttet sammen og saa afhængige af hinanden, at naar man lagde Hindringer i Vejen for den ene af disse Faktorer, virkede det uvægerligt paa den anden. En Ligestilling mellem Erhvervene, som der nu taltes saa meget om, kunde kun ske paa en af to Maader: enten ved at føre Restriktionssystemet til Bunds og lade Lønninger og Vederlag fastsætte kollektivt under Statens Overhøjhed — hvilket formentlig kun kunde ske under en Form for Diktatur — eller ved at føre Frihandelens Idé til Bunds. Det var vel ikke at vente, at Regeringen vilde slaa ind paa en principiel Frihandelspolitik, men det var dog en nærliggende Opgave for Det radikale Venstre at hindre, at Beskyttelsessystemet groede fast, og det vilde formentlig være muligt at sætte ind paa to Omraader, dels ved at bryde Spidsen af Beskyttelsen gennem Skabelse af mere Konkurrence for visse Dele af den hjemlige Industri, dels ved en Ændring af *Valutacentralens* Organisation og Arbejdsomraade; i Længden kunde saa vigtige Spørgsmaal som, hvilke Industrier der skal beskyttes og i hvor stort Omfang, ikke undrages offentlig Belysning og Begrundelse. — Til sand Frihandel hørte naturligt med, at der ikke blev lagt Byrde paa Erhvervsliv og Handel, og ved at inddrage *Jordverdien*, Landets naturlige Renteindtægt, kunde man nu afvikle de prisfordyrende indirekte Afgifter. — Hvis Regeringen vilde følge denne Vej, kunde der tilvejebringes Grundlag for Løsningen af en Række andre Opgaver: Udstykning, Boligsanering m. m. og dermed atter for en Løsning af Arbejdsløshedsproblemet.

Kommunisternes Ordfører, *Aksel Larsen*, nærede ikke Tvivl om, at det Vælgerflertal, der havde flyttet Landstingsflertallet, ønskede gennemført en Politik, som Landstinget hidtil havde hindret, o: en Politik, der i økonomisk Retning skabte Udligning og gavnede de fattigste i Samfundet, og som tillige skabte mere lige politiske Rettigheder og gav forfatningsmæssige og demokratiske Garantier for Folkets Flertal. Som *Hovedpunkter* i den kommende Tids Politik nævnte Taleren: forøget Beskæftigelse (ved at Landbruget sættes i Stand til at optage den fornødne Arbejdskraft paa forsvarlige Vilkaar, ved Igangsættelse af offentlige Arbejder og ved Arbejdstidsforkortelse med Staten i Spidsen), Revision af Socialreformen (Afskaffelse af administrativ Vilkaarlighed over for socialt trængende, Udbetaling af Hjælp gennem Fagforeningerne eller Arbejdsløshedskasserne, Ophævelse af Arbejdsløshedslovens 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelser), Nedsættelse af Rentebyrden og af den indirekte Beskatning, effektiv Priskontrol (specielt Kontrol med Mælke-